

nemsnittet, ogsaa paa Landbrugsministeriets Budget — jeg vil slet ikke tale om andre Ministerier i denne Forbindelse.

Men bortset fra disse faa Ting, hvor der kan være saadanne divergerende Opfattelser, er der i det store og hele Enighed om at fremme Forslaget, forstaaer jeg, og det udtaler jeg endnu en Gang min bedste Tak for.

**Jensen (Aale):** Jeg er grunduenig med den højtærede Landbrugsminister, naar han siger, at Dyrskuerne er det fundamentale for Husdyrbruget. Jeg kan ikke forstaa, at det skulde være det grundlæggende for Husdyravlen og Husdyrbruget. Det, der er efter min Mening maa være det grundlæggende i den Henseende, er Rentabiliteten og først og fremmest at faa at vide, hvilken Afstamning de Dyr har, som man køber, om de stammer fra yderige eller fra mindre yderige Dyr. Selv om det har en Del at betyde, saa har det dog mindre at betyde, hvordan Dyrene er skabt, og det kan man for øvrigt selv se, naar man betragter Dyret. Derimod kan man ikke se, hvor meget Dyret yder, endnu mindre, hvor meget Moderen har ydet o. s. v. Derfor forekommer det mig, at det fundamentale maa være at faa Dyr frem, som det betaler sig godt at have, og ikke at faa saadan nogle mæskede, helstøbte, smukke, præsentable Dyr, som man møder med ved Dyrskuerne. Jeg kan for øvrigt godt forstaa, at den højtærede Landbrugsminister, naar han ser saadan paa Forholdene, ved det Skue, han omtalte ovre i den fattige Egn — ikke mindst, naar han betragtede Gedebukken —, har været tilbøjelig til at se ned paa det hele. Nu har den højtærede Landbrugsminister altsaa ændret sit Syn i den Retning, og det glæder mig. Men det kunde jo være, at han ogsaa havde ændret sit Syn, naar han havde faaet at vide, hvordan disse Dyr egentlig svarer sig. Jeg synes derfor, at min Kritik af Bevillingen til Dyrskuerne er berettiget, og denne Kritik er jo ikke af ny Dato. Det er en Kritik, som ofte er kommet frem saavel fra Landbrugernes som fra anden Side. Vi har sagt: her kan skæres ned; der er ingen Grund til, at Staten anvender saa mange Penge til Dyrskuer; de kunde anvendes meget bedre til mange andre Ting. Det samlede Beløb har jeg slet ikke talt om; det er ikke det, jeg har kritiseret. Men jeg har sagt, at det vilde være langt mere tilfredsstillende, hvis man havde skaaret mere ned paa Dyrskuerne og havde anvendt de saaledes sparede Penge til andre Formaal, f. Eks. til Konsulent-

virksomhed. Det kan maaske lyde noget egoistisk, naar man som Husmand taler om at yde Støtte til Husmændene og til Husmandsforeningerne, men en Ting maa vi dog tage med i Betragtning, og det er, at der nu fra Statens Side ydes Tilskud og Støtte, ret store Tilskud endog, til Opprettelse af Brug. Derved faar vi flere Brugere frem, og de Brugere, vi der faar frem, mangler i alt Fald i mange Tilfælde — det er jo meget naturligt — den Ballast, som er nødvendig for at faa Brugene til at forrente sig, navnlig da i Begyndelsen. Derfor mener vi, at hvis der er noget Omraade, hvor man med god Virkning kan yde Støtte, saa er det ved at yde Støtte til de smaa Landbrug i højere Grad end til de store.

Jeg er glad ved den højtærede Landbrugsministers Udtalelse om de Indtægter, Landboforeningerne har ved deres Dyrskuer. Jeg sagde ikke i mit korte Indlæg noget om, at det var væsentlig de Penge, der indkom ved Dans og Gøgl, der danner Grundlaget for Foreningernes Indtægter; jeg ved saa udmærket godt, at de har mange andre Indtægter. Men jeg nævnte i Forbindelse hermed saavel Dans som Gøgl, og den højtærede Landbrugsminister ved jo ogsaa meget vel, at de Penge, som indkommer derved, er med til at danne det Indtægtsgrundlag; paa hvilket man kan søge Statstilskud. Det er slet ikke min Mening at ville kritisere dette. Det er heller ikke min Mening overfor Offentligheden at ville drage nogen Parallel; Paralleller vil man drage selv ude i Befolkningen, dem behøver vi ikke at drage. Men det glæder mig, at jeg har faaet den højtærede Landbrugsministers Bekræftelse af, at det finder Sted, og at man søger Statstilskud efter de Indtægter, man har paa denne Maade. Saa skal vi nok selv drage Parallellerne.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*  
vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 129 af 12. April 1911 om Handel med Smør og fremmede Landbrugsprodukter.*

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 1021).